

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Hispaania) 11. aprillil 2018 – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. versus Asendia Spain, S.L.U.

(Kohtuasi C-259/18)

(2018/C 221/12)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Mercantil de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.

Kostja: Asendia Spain, S.L.U.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/67/EÜ⁽¹⁾ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (postidirektiiv) (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta direktiivist 2008/6/EÜ⁽²⁾ tulenevas redaktsioonis) artikli [...] 7 lõikega 1 ja artikliga 8 on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt hõlmab universaalset postiteenust osutama määratud ettevõtjale antud tagatis ka seda, et sellel ettevõtjal on ainsana lubatud jaotada muid frankeerimisvahendeid kui margid?
2. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas Euroopa Liidu postiõigusnormidega on kooskõlas see, et erasektori postiettevõtjatelt nõutakse, et neil peavad olemas olema füüsilised teeninduspunktid, et nad saaksid jaotada ja turustada muid frankeerimisvahendeid kui margid?

⁽¹⁾ EÜT 1998, L 15, lk 14; ELT eriväljaanne 06/03, lk 71.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta direktiiv 2008/6/EÜ, millega muudetakse direktiivi 97/67/EÜ seoses ühenduse postiteenuste siseturu rajamise lõpuleviimisega (ELT 2008, L 52, lk 3).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 20. aprillil 2018 – Verein für Konsumenteninformation versus TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Kohtuasi C-272/18)

(2018/C 221/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Verein für Konsumenteninformation

Kostja: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Eelotsuse küsimused

1 Kas 19. juunil 1980. aastal Roomas allakirjutamiseks avatud lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse konventsiooni (edaspidi „Rooma konventsioon“) artikli 1 lõike 2 punkti e ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I)⁽¹⁾ (edaspidi „Rooma I määrus“) artikli 1 lõike 2 punkti f kohane konventsiooni kohaldamisalast väljajätmine puudutab ka lepinguid, mille on sõlminud usaldusosanik ja usaldusisik, kes valitseb usaldusosaniku osalust usaldusühingus, eelkõige juhul, kui ühingu- ja usalduslepingute vahel on tihe seos?

2 Kui vastus esimesele küsimusele on eitav:

Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (edaspidi „direktiiv 93/13/EMÜ“) (2) artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et ettevõtja ja tarbija vahel usaldusosa valitsemise kohta sõlmitud usalduslepingus sisalduv tingimus, mille suhtes ei ole eraldi kokku lepitud ja mille kohaselt tuleb kohaldada usaldusühingu asukohariigi õigust, on ebaõiglane, kui usalduslepingu ainus eesmärk on usaldusosa valitsemine ja usaldusosanikul on otsese osaniku õigused ja kohustused?

3 Kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav:

Kas vastus on teistsugune, kui ettevõtja ei pea tarbijale teenuste osutamiseks suunduma tarbija elukohariiki, aga tal on kohustus edastada tarbijale kasumi väljamaksed ja muu osalusest saadav varaline tulem ning teave majandustegevuse kohta? Kas seejuures on olukord erinev olenevalt sellest, kas kohaldatakse Rooma I määrust või Rooma konventsiooni?

4 Kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav:

Kas vastus on sama, kui lisaks esitas tarbija liitumisavalduse oma elukohariigis, ettevõtja teeb teabe osaluse kohta kättesaadavaks ka internetis ja tarbija elukohariigis on loodud maksevõimalus, mille kaudu saab tarbija teha sisemakse, kuigi ettevõtjal ei ole selle pangakonto käsutamise õigust? Kas seejuures on olukord erinev olenevalt sellest, kas kohaldatakse Rooma I määrust või Rooma konventsiooni?

⁽¹⁾ ELT 2008, L 177, lk 6.

⁽²⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 23. aprillil 2018 – Milan Vinš versus Odvolací finanční ředitelství

(Kohtuasi C-275/18)

(2018/C 221/14)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Milan Vinš

Vastustaja: Odvolací finanční ředitelství